

men da dette ikke mødte Thingets Bifald, have vi fundet det rigtigt, at Fattigvæsenets Begravelse sættes lige med dem, der betales af Huusmænd, Indestfer, Haandværkshvende, Dagelere, Tjenestehyende og andre Personer i lignende Stillinger. — Hvad angaaer de Forslag, der ere stillede fra en anden Side, da skal jeg ikke dvæle stort derved, men kun bemærke, at den ærede Forslagsstiller fremhævede, at han ansaae det for gavnligt, nyttigt, ja — han sagde maaffee endoglaa nødvendigt, at de hidroge til at udrydde den Frygt, der nu er kommen frem i Landet. Jeg troer imidlertid, at det vilde være en meget vanskelig Opgave for den lovgivende Forsamling, om vi her skulde tage Hensyn til enhver saadan Frygt, enten den var grundet eller ugrundet, og jeg finder ikke, at der foreligger tilstrækkelig Oplysning om, at den virkelig er begrundet. Jeg kan derfor ikke være enig i den Tanke, at det skulde være nødvendigt at søge at udrydde en saadan Frygt; thi selv om den maatte være kommen frem, saa er det dog kun paa enkelte Steder og i en forsvindende Deel af Landet. I den Egn, hvor jeg har hjemme, have vi ikke havt Grund til en saadan Frygt. Hos os have de vedkommende Eighnsmænd i en lang Række opfyldt deres Hverv omhyggeligt. Naar de ikke med frelst Samvittighed have kunnet udstede Dødsattest, have de rimeligviis sagt som saa til Vedkommende: „Vil De opsætte Begravelsen een Dag eller to, saa ville vi komme igjen“, men have de Vedkommende ikke villet gaae ind derpaa, saa have Eighnsmændene vel sagt: „Vi ville ikke udstede Dødsattest, henvend Dem til Lægen.“ Dette er da ogsaa skeet i enkelte Tilfælde, medens i andre Tilfælde Begravelsen er bleven opsat, indtil tydelige Dødsstegn ere fremkomne, og derpaa have Eighnsmændene givet Attesten. Jeg kan derfor ikke skjønne Andet, end at Bestillingen hos os er bleven udført paa en fuldstændig beroligende Maade, saa at der ikke har været Grund til nogen Frygt, men selv om en saadan Frygt skulde være tilstede hos andre Dele af Befolkningen, saa troer jeg dog ikke paa nogen Maade, at Lovforslaget, selv i dets oprindelige Skikkelse, vilde kunne udrydde den;

thi, som jeg allerede tidligere har nævnt, ville f. Ex. i min Commune de 90 pCt. af Eighnene blive synde af Eighnsmændene, skjøndt der vil komme Læger baade fra Sønder og Nord for at gribe ind i Communen. Men selv om vi fik en Læge midt i Sognet, vilde han dog kun komme til at syne sig indenfor en vis Omkreds, medens Eighnsmændene ville komme til at spadserer maaffee $\frac{1}{2}$ Mil frem og tilbage for at komme til at syne Eighne i de fjernere liggende Dele af Sognet, hvormod, naar det bliver som hidtil, nemlig at Eighnskredsen falder sammen med Skoledistriktet, Eighnsmændene ikke ville føle sig besværede ved at gaae til den yderste Grændse. Der kan naturligtviis være Meget at sige baade for og imod de forskjellige Ansuelser, men jeg skal overlade det til det ærede Thing selv at domme herom, hvad det finder bedst.

N. Andersen: Det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer, som man vil have seet, ud paa at udelade den sidste Deel af Ændringsforslaget under Nr. 5. Jeg sætter ikke saa lidt Pris paa at faae selve Ændringsforslaget vedtaget, og da jeg antager, at Forslagets Vedtagelse vil lettes, naar man udelader dets sidste Deel, har jeg troet at burde bidrage Mit til at gjøre det muligt. Efter den ærede Ministres Udtalelse ved forrige Behandling antager jeg ikke, at han vil have noget imod Ændringsforslagets første Deel, hvormod jeg frygter for, at han vil være ikke saa lidt Betænkelighed ved at tage imod Forslagets sidste Deel. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale mit Underændringsforslag. Jeg maa tilstaae, at det forundrede mig noget atter at see fremstillet som Ændringsforslag den Række Bestemmelser, som forrige Gang blev udstemt, og som gaae ud paa, at Lægerne skulle syne sig paa Landet i $\frac{1}{4}$ Mils Afstand fra deres Bolig; men efter den aabne Udtalelse, vi nu have hørt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Roch), og som gaaer ud paa, at Meningen med atter at opstille disse Forslag egentlig skulde være den, at dette skulde være det første Skridt til at komme ind paa en Vej, der kunde føre os til en Bestemmelse